

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fôia acésta oia tóta Marti sér'a
— dar prenumeratiunile se primescu
in tôte zilele.

Prețulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fl. pre 1/2 de anu 3 fl. pre unu tri-
luniu 1 fl. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre anu 8 fl. pre 1/2 de anu
4 fl. pre unu triliuniu 2 fl. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tôte sionedeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Tefeki-ana, nruiu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Pentru ca sa se scia!

Dupa ce de unu tempu incoa d'in tipografi'a
dlui *St. Gyulai* mai iese si unu altu diurnalu. a-nume
„*Lumin'a*“ si inca de 2. ori pe septemana: Joi'a si
Dominec'a, si dupa ce diurnalulu nostru pone acusi'a
inca iesiea Dominec'a; ei dar' scótrea regulata a
loru dóuc diurnale in un'a-si aceea di nu a-rare-ori
dadea de dificultati: amu dispusu, ca de aci inainte
sa scótema diurnalulu nostru „*Gur'a-Satului*“ in locu
de Dominec'a — *Marti sér'a*, pentru ca astu-feliu sa
potemu tiené cu strictéti'a la regularitate.

Credemu, ca onorabilulu publicu va scéi aprecia
acést'a modificare dupa adeverat'a sa valóre.

Redacti'a si Administrati'a.

Tôte sunt desiertatiune!

I.

Frundia verde de masline,
Eca-mi díce órecine: (!)
„Scump'a, dulcea, fericiro
Mi suride cu zimbire!“
Inse eu cutezu a-i spune:
„Cà tôte-su desiertatiune!“

„D'apoi óca mái fariate.“
— Mi cuvonta mai departe —
„La capetu de lunisóra
Am o léfa bunisóra
Si . . . ! “ „Taci!“ i dícu, iti voiu spune:
„Cà tôte-su desiertatiune!“

„Bine dara! . . . tu vei díce
Pre deplinu ca esci „ferice“,
Dar' en vedi pre d'alta parte,
Si-atunci scumpe, dulce, frate
De securu vei díce: „n lume
Tôte sunt desiertatiune!“

Déca ai sembria grósa,
Ai si-o nevésta frumósa,
Ea e **Ev'a** de odata, (!)
Cà-ci te baga sub covata; (!!)
Ea dar' scii: „cà tôte 'n lume
Nu-su decâtu desiertatiune!“

In ea tu te'ncredi pré tare
Scumpe, dulce, frati're,
Chiartu candu ea te pacalesce!
Ha! ha! vedi?! dar' te grabesce,
Ca sa strigi: „cà tôte 'n lume
Nu-su decâtu desiertatiune!“

II.

Deputatulu se grabesce,
Ca sa mérga susu la *Peste*,
Sa castige drepturi bune
Pentru scump'a (!) lui natiune,
Dar' la tôte se supune
„Intru-alui desiertatiune!“

De „trei ori trei“ ani voru trece,
Si eu dícu „Dieu“ pre-a mea lege,
Cà drepturile egale
Jacu in pung'a cu paralo! . . .
Noi oftamu in ast'a lume!
Cà-ci tôte-su „desiertatiune!“

Deputatului stá gat'a
Gur'a-i mare si cascata,
Sa strige „igen“ mereu . . .
„**Nem**“ ferésca Domnedieu!
Cà-ci se teme-a se opune
Intru-alui desiertatiune!

Vine-a-casa inapoi
Cu budiele lui „drimboiu“
Si spune ca asta-data
Dfet'a fú tare 'nfocata!
Dar' nu are ce a spune,
Cà-ci e totu desiertatiune!

Vulgulu tóte-alui le crede,
Dar', sormanulu, Dieu nu vede.
Cà elu pentru-unu blidu de linte
Dreptulu natiei 'lu vinde!
Dar' voru fi, cari i voru spave
Tóta-alui „desiertatiune!“

III.

Ui! cum merge-apoi la scóla
Cu sgomotu — ca „butea góla“ —
„Stroi'a," celu d'iu Nasculu,
Ce se tiene „celu mai cultu,"
Dar' sormanulu nu sci' bine
Cà 'ntregu e „desiertatiune!“

Sà vedemu numai unu picu
Pre acelu G. de *Foflincu*,
Cum rapì rubric'a-nésa
Alui V. de *Cucurésa*.
Facù dar' imitatiune
Intru-alui *desiertatiune!*

Tand'a, Mand'a, potu sà lege
Amicétiá cu elu,
Dar' de-acea potu sà-lu sí frece
Câte-unu picu cu soponelu!
Finescu dar' cu: „tôte-'n lume
Sunt numai *desiertatiune!*“

V. de Cucurés'a.

FRÉNG'A SI FLÉNC'A.

Tr. Nu pricepu Flénco drago, cà cum de preutulu nostru celebe *Isaica*, barbosulu, s'-'a bagatu dóue slujnici care de care mai frumósa.

Fl. — Dara nu scii tu, cà asiè prescriu canónele basericii, s' anume ordinatiunile celibatului introdusu in baseric'a apuséna de catra pap'a *Gregoriu* alu VII, care a tîenutu pre *Enricu* alu IV. trei díle sí trei nopti descultiu in zapada, in castelulu *Canoss'a*, alu *Mathildei* de *Toscan'a*?

Tr. Tu sári dela objectu, sí nu-mi respondi de-a-dreptulu la întrebarea pusa. — Ce-mi pasa mie de *Mathild'a* de *Toscan'a*! —

Fl. Bog da prosti, cà mi-ai facutu unu complimentu. — Audi respunsu la întrebarea ta. — Celibatulu, séu necesatori'a, concede unui preutu celebe un'a *servitória* cu etatea canonica de 40 de ani. —

Tr. Ei bine; d'apoi cum s'-'a togmitu parintele celebe *Isaica* dóue *servitória* tenere? — Nu este acestu lucru anticanonicu?

Fl. Nu dieu dragutíó, cà-ci parintele *Isaica*, celebele, esplica, in modu egal cu socii sei, canonulu respectiv d' in celibatu asiè: cà totu in întielesulu canonului vietuesce, de sí-tiene dóue *servitória* tenere la olalta adunate cu etatea canonica de 40 de ani, ori apoi numai un'a *betrana* éra in vrest'a acést'a.

Tr. Frumósa talcuire cu moralitate canonica.

Anecdote poporali.

(de G. Sterianescu.)

7. Intru-o comuna romanésca, unde se aflau sí cátiva locuitori unguri reformati, esíndu d' in scól'a romana pruncii dupa 4 óre, dupa cum sunt pruncii cam nepriceputi, se abatura pre la baseric'a reformatiloru, care li éra in cale sí chiaru atunci deschisa. Unu bietu pruncutiú curiosu, dupa ce a privitu tóte d' in baseric'a d' in firu in pèru, aruncà ochii asupr'a scaunului de predicare, sí indata incepù a eschiamá: uita-te: elosíca! ni gaina! ni cocosíci! pi! pi! pi! Firesce, cà la o atare scena cei ce erau in baseric'a au facutu pre pruncu sà pastredie silentiulu sí sà se care de acolo. O muiere reformatá inse nu s'a indestulitu cu atát'a, ci a dóu'a di se duse la invetiatoriulu, acúsandu pre pruncu, cà a batjocoritu santii d' in baseric'a loru.

8. Unu baronu, intrò mai multi robotasi, avea sí unu tieganu. Intru-o di promise acestu'i'a, cà déca va scéi sà faca cruce cum se cade, i va dá presentu unu purelu.

Tieganulu sí-cerù tempu de 3 díle, cà sà invetie. Dupa espirarea a loru trei díle, se duse la domnulu, spunendu-i, cà e gat'a a face esamenulu d' in studiulu cestiunatu, dar totu odata sí-duse cu sine sí unu púrdelu de alu seu, cà sà-i ajute a duce purecelulu.

Se incepe esamenulu. Tieganelu díce: „in numele Tatalui sí alu Duchului santu. Aminu!“

Mái tiegane! dar' pre „fiulu“ unde l'ai lasatu? lu-reflectà numai decátu Domuulu..

Tieganulu — cugetandu cà e vorb'a de fiulu lui — respunse: „Mari'a Ta pe elu l'am lasatu in tinda cu saculu, cà sà prunimu purecelulu.“

9. Tieganelu sídeea pe malulu unui riu sí cu o lingura sorbiá apa. Ce faci mái tiegane? lu întrebá Dlu solgabireu. Dór' vedi Mari'a ta, cà mancu zama de pesce! Dar unde-su pescii mái cioroiule? — Ni, colo in apa!

Dreptatea e la putere.

Unu tieranu simplu, vine ca martore intru un'a cauza procesuale, sí face juramentu falsu, ceea ce apoi se dovedesce, sí tieranulu vine, pedepsitu cu arestu. Caus'a procesului a fostu unu magariu.

Unu rege jóra, cà va pastrá cu santiania drepturile sí libertatea popóreloru, nu preste multu inse se adeveresce, cumca a facutu juramentu falsu, dar' nu i se intempla nemic'a, — pentru cà caus'a juramentului a fostu mai multe milióne de suflete omenesci.

Unu omu are minte, precandu milióne de ómeni n'au minte.

Unu proprietariu de câteva dieci de lantie de pamentu, sí-cauta unu ispravnicu, care cu birisii lui d' in preuna sà-i pórté trebile mosíei lui. Elu pre acestu'a i platesce, dar' li sí poruncesce, pentru cà omulu acest'a are minte. —

Unu poporu inca sí-cauta síe-sí unu rege, care cu ministrii lui d' inpeuna sà-i conduca trebile sí interesele mosíei sele. Pre acestu'a asemene i platesce, inse nu elu, ci cei'a i poruncescu lui (poporului), pentru cà miliónele acestu'a de ómeni toti la olalta nu au minte!

TAND'A SI MAND'A.

T. D'apoi auditu-ai, frate, că „G. de Foflincu“ a facutu un'a ne mai pomenita?!

M. Ba! . . . dá ce-e?!

T. D'apoi scii, că a scrisu despre domniștorele acele . . . d'in *Nasendu*, in numerulu 42 alu „Gurei-Sat.“ și ce a scrisu au fostu nescie mintiune și secature seci, provenite de securu numai d'in aceea, că respectivele i-au datu vro-data „corf'a“!—acum' ori și la ce! . . .

M. Ha! ha! ha!

T. D'apoi alt'a e și mai grosolana!!

M. No! da ce mai ai d'in nouu?

T. Dá p'rin aceea a pusu numai in suspitiune pre „V. de Cucures'a“, că elu și-ar fi scaimbatu numele in „Foflincu“;—și plangendu-se o respectiva de acele pentru ce a avutu onórea a o cunósce și „Gur'a-Sat.“—tatalu seu dîse, că pre „V. de Cucures'a“ lu va trage la respundere pre cale politica, și nu pre „Foflincu“?

M. No vedi ce face „Foflinculu“? pre dreptu, că e „Cioflâncu!“

T. Dar' dnulu nostru „Gur'a-Sat“ lu pote dá la lumina la dorinti'a respectivului dnu! déca respectivulu se afla vatematu pre—nedreptu, déca nu— „taca și inghitia!“

M. Asià e!! . . . No audi Dle X! d'in *Nasendu*! Cauta-ti „Foflinculu“ celu adevratu, că-ci numai pre ast'a cale lu poti aflá; ér' cu amiculu nostru nu avé nemic'a de aci înainte; că-ci elu nu-și scaimba numele neci odata, și e basatu pre ce scrie totu déun'a, cătu nu se teme de infricarile nimeni! Sâ scii că elu remane pentru totu déun'a: „V. de Cucures'a!“

T. In fine Mari'a sa *Danila*, conducatoriulu betficoloru d'in *Uniadóra*, reusí p'in intriga de a fi alesu primariu alu cetatii.

M. D'apoi dóra scii tu, că adi lumea e a astoru feliu de ómeni.

T. Frumosu testimoniu d'in partea *Uniadoreniloru*!

M. Frumosu! Nu s'ar deochiá!

T. Dar' de la *Dev'a* ce mai scii?

M. D'apoi decandu marele romanu, (crescutu cu cogile Blasiului) Mari'a sa *Nyáklányi Csuri* inmormentá casin'a romana, și tractá atátu de delicatu intieleginti'a romana la alegerea trecuta, nu se mai zude mai nemicu.

T. Mégis, mégis?

M. Póte să-ti spunu aceea, că intieleginti'a romana nu mai vre să scie de nemicu.

T. Apoi ast'a-o sciu de multu.

M. Asiè dara ce mai vrei?

Pescele pe brézda.

— Poveste populara. —

(Urmare.)

Ajungendu a-casa, se puse la svatu cu bab'a, și dupa multa și indelungata vórba, hotarira: mane să chame pre pop'a *Biru*, pre fetulu basericii *Prescura*, pre dascalulu *Punga-Góla*, pre bireulu *Folticosu*, impreuna cu alti ómeni cinstiti d'in satu, ca să li vina la prandiu. . . și apoi bab'a să li faca mancare gatita bine d'in pescii cei de minune; éra despre tréb'a pesciloru să nu li vorbésca decâtu

atunci, candu ei voru fi gustatu mancarea și o voru fi laudatu-o de buna.

Vorb'a remase vórba: mosiulu se bucurá 'nainte, dar' bucuri'a babei avea să urmeze mai apoi.

Intr'alta diua, care crá acum'a a trei'a, fiindu sant'a Dumineca și diu'a lui Ddieu, mosiulu isi imbracă straiulu de serbatóre, se peria, isi luá batiulu in mana și mérsa la sant'a baserica, ca să se róge lui Ddieu, și să-si cheme ómenii la prandiu; — éra bab'a remase a-casa, pentru-ca să grigésca de mésa.

Dupa baserica, adeca dupa ce parintele impartí nafur'a, mosiulu dîse: „Ddieu să priimésca!“ catra ómenii sei, in frunte cu santulu parinte, și apoi îi postí, pecum a fostu vób'a, la unu scaunu de odihna, la unu prandiu de mancare, și la o vórba buna și prietenésca. Ómenii îi multumira, priimira cu bucuria. . . și apoi pornira cu totii catra cas'a betranului. . . Numai fetulu basericii fugí la preutés'a, ca să-i spuna cum-cá să n'ascepte pre pop'a cu prandiulu.

Dara ómenii isi spargeau capetele și-si framentau mintile, că óre ce are să fia, pentru-ce betranulu asià ca d'in seninu i-a postitu la casa și mésa. — Da, li ferbea sufletulu in rabdare!

Candu sosira la casa, betranulu lasá ca să intre parintele pe portitia, — apoi bireulu celu folticosu, dup' aceea dascalulu celu subtíre cu cei'a-l-alti ómeni buni: — domnulu casii trase usí'a dupa sine, adeca elu éra celu mai in urma precum se cade și este datin'a, ca la cas'a sa totu insulu să fia in códa. —

Dar' numai candu intrara pe pragu li se facú— ce și cum li se facú: -- li se parea cumcá li scapera ochii vedindu ce vedu, séu li se parea că vedu.

Éra bab'a---bab'a mosiului, muiera casii -- asediata tocmai in pragulu usii: cu capulu cătu o capitia, cu ochii cătu o cépa, incinsa c'unu stergariu, și nespalata și negrigita, cum sunt adeca muierile inainte de a se fi frecatu la ochi.

Mosiulu!?—lui i se ridicá mustéti'a d'in drépt'a 'n susu, éra cea d'in steng'a i se cordisiera spre pamentu, facíea i se facú cam asià, precum este chipulu sórelui colea in spre séra, candu elu se sente cu unu petioru in grópa cu unulu afara de ea; éra sprincenele i se incretira încátu ti parea că vedi unu noru greu ridicandu-se peste diorile vesele ale dílei de demanétia, elu se facú adeca precum sunt barbati, candu vedu cumcá tréb'a nu-e precum ar trebú să fia. —

Bab'a ferí d'in cale; mosiulu isi postí ómenii in casa; ómenii intrara; și apoi mosiulu esí la bab'a, éra ómenii, remasi singuri, stetere privindu unii la altii precum privesce tieganulu la pagub'a vecinului; — ca și candu i-ar placea să-si díca „Oleu! că uritu me fripsera!“

Candu se sentí mosiulu singuru cu bab'a, și bab'a singura cu mosiulu, mosiulu stete inaintea babei și priví la ea, éra bab'a stete inaintea mosiului și priví la elu.

„Dar ce mi-ai adusu ómenii acesti'a asup'r'a capului?!“ — se restí bab'a. —

„Dar' nu ti-am poruncitu eu!? — ca să gatesci pescii pe prandiu“ — se restí mosiulu.

„Ce pescii pecatului!?“ — întrebá bab'a, facendu-se ca si care nu scie nemicu.

„Pescii, ce i-am aflatu pe brézda!“ -- dîse mosiulu nestemperatu. —

„Pesci pe brézda! — facu mi sant'a cruce! — Dar' ai tu minte!? — cine a mai vedutu pesci pe brézda!? — grai bab'a facendu-si cruce si minunandu-se — cam asfa cum se minuna omulu care s'a culcatu sér'a in patu, apoi demanét'a se trezeste intinsu pe pamentu. — Neci nu e minune: pesci pe brézda nu e unu lucru numai — 6c' asiã — ca sã nu te poti rini, audindu de elu.

„Éca-te mõi cu muierea asta! — grai mosiulu. — „D'apoi cã si tu ai fostu de facte candu i-am aflatu.“

„Pescii pe brézda! — Ba! ferésca-me Ddieu! —

„Tu muiere! tu ti-ai perdutu mintile! —

„Ba tu, mosiule, ai nebunitu!“

Apoi se facu vórba, si ómeni se incalierara, si reu lucru erã sã fia, déca n'ar fi esitu parintele si bireulu si dascalulu cu ceia-l-alti ómeni buni, pentru-ca sã véda ce e, cum si pentru ce.

„Audiți parinte si jupune bireu si ómeni buni si intiepti!“ — grai bab'a catra cei ce esiau d'in casa. — „S'a mai pomenitu decandu e lumea, ca pescele sã crésca pe brézda, in urm'a ferului de plugu!?“ —

„Sã ferésca Ddieu, — grai parintele plinu cu frica de Ddieu. Este si pecatu a grai si crede unu lucru ca si acel'a.“

„Audi tu!?“ — díse bab'a catra mosiulu.

„Acea nu se póte, — grai bireulu celu aspru la porunca, — in pamentu cresce numai rodulu lui Ddieu!“

„Ai auditu acum'a!?“ — grai bab'a catra mosiulu.

„Pescii nu potu sã crésca decãtu in apa,“ — grai dascalulu celu mai cu carte omu d'in satu. —

Ceia-l-alti ómeni detere d'in capu, dícendu si ei „da! da!“ cumcã pescele nu se afla pe brézda. —

(Va fin' in anul viitoriu.)

CIGURI-MIGURI.

(1) Ministrulu *Costaforu* d'in Romani'a, imbie pre jidani de acolo cu paspórte pentru *Americ'a*. — Óre noi pre ai nostri unde sã-i imbiamu, ca sã mérga? credu cã mai bine ar fi la *Ierusalimu*, unde facura ei candva atãta paradacu restignirea lui *Cristosu*.

Proprietariu, editoriu si redactoru diriginte: **Mircea B. Stanescu.** — Girante respundietoriu si coreductore: **Basiliu Petricu.**

1-3.

Avisu.

Subsemnatulu are onóre a aduce la cunoscinti'a onor. publicu romanu, cum-cã a deschisu pre *piati'a Logosului*, in cas'a dlui *Panaiotu*, un'a negociatoria de marfuri felurite. anume: de *spiceria, manufacture si de Nivenberg'a.*

Atãtu *isvórale* d'in cari am trasu acesti artici si de unde tocmai am sositu, cãtu si *calitatea si pretiulu* loru celu cãtu se póte numai de moderatu, me indreptatescu a sperã de a fi onoratu cu ordinuri numerose.

Recomendandu-me deci onorab. publicu atãtu d'in locu cãtu si d'in impregiuru, me rogu totu-o-data a me spriginu in intreprenderea mea, dandu-mi concursulu potentiosu cu atãtu mai vertosu, cu cãtu cã, *acést'a este abia a 3-a firma romana* in acestu orașu romanescu!

Comandele d'in afara le voiu efeptu cu cea mai mare promptitudine.

S. B. Popoviciu

(Nepotu repausatulu Iov'a Popoviciu.)

(2) Ministrul ungurescu multu se minunéza, cum de pone acum'a neci un d'intro ei nu a priinitu ordulu legiunei de onóre *Alu Beisubim'a.*

(3) Cu ocaziunea Congregatiiei trecute a com. *Carasiu* aristocrati'a de 7 pruni de acolo, se a fostu sfasiatu in doue partide, si anume in parti'da *serantocésca*, si in cea *bancherota*. Mai tardiu apoi éra-si se intrunira aceste doue partide, si alesera capu alu comitatulu pre unulu d'in alt'a parti'da, asié numita parti'da *prostatana.*

Melii'a redactiei.

(*Evóre de tipariu.*) In nrulu trecut, pagin'a 170. column'a a 2'a in locu de: „Pop'a betivu. **Contecu** cortesiescu“, sã se citésca: „Pop'a betivu. *Contecu* cortesiescu.“

Celoru ce au întrebatu: li se face cunoscutu, cã mai dispunemu de esemplarie complete, precum dela inceputulu actualulu anu, asié si dela 1 lei Octomvre incóce. — — Faca inse bine Dni'a-loru a si abonã nu numai a întreba!

Dlul *L. Steimonicu* in *M.* — La tempulu seu ti s'au fostu transmis; déca inse totu-si nu tei priinitu: vin'a va fi fostu la posta. Acum'a de a don'a óra.

Dlul *T. Dana* in *S.-N.* — Abonamentulu l'am priinitu. urii aparuti in acestu semestru ti i-am apeditu.

Dlul *A. Voit* in *Lipova:* Costulu priinitu. urii aparuti in acestu triloniu ti sunt transmis.

On. „*Societati de lectura dela Institutulu archidievcesanu pedagogico-teologicu Fin Sabiu.* Dónno! cu greu ni se póte nóa a dá diurnalulu gratisu la câte societati si institute de invetiamenta tóte, dupa ce pre noi nu numai cã nu ne spriginesee nime (afora de abonanti nostri), dar avemu inea si o pretausia de 1006 fl. in v. a. pre la unii dni abonati de cei „gur'a díce — gur'a minte.“ Dar' totu-si v'amu asemnatu diurnalulu si pentru mai de parte. Ceremu inse — ca in trecutu — sã ni anticipati costulu francareu de 60 cr. — Éra in cea ce prive-se expresia multumiriloru Dvóstre celoru ferbinti, pentru ajutoriulu ce vi l'amu datu anul trecut, — lasati-o la o parte; *am facutu ce am pututu.* —

Dlul *V. Bibescu* in *B. r.* — Aida da, sã o mai probezu si cu DTA; grigi inse sã fi omu de caventu, cã-ei diurnalulu ti l'am transmis conformu cererei.

Lul *Nipocopo Lavicu* in *A.* — Asemeni povesti comice priinitu cu mare multumire, dera sã fia scrise cãtu se póte de poporulu. Cele scrute inea voru si bibe-priinite.

Dlul *Candidu A.* in *A.* — Abonamentulu priinitu, urii aparuti dela 1. lui *Juliu* ti-sunt transmis.

Dlul *Stanescu* in *B.* — Asemenca.

Dlul *N. Muresianu* in *N.* — Ti-am implinitu cererea indata.

Lul *V de Cucurús'a.* — Ori ce cariera este onorifica déca ea este ocupata consciintiosu. Cele apromise le acceptamu cu doru. Diurnalulu ti s'a pornitu. Discursulu „*Tand'a si Mand'a*“ va aparé in procsimulu nru.

Se afla spre vindicare si se potu trage dela subsemnatulu editoriu (Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27) urmatoriele uvraje romanesci:

1. „*Poesii de Iulianu Grozescu*“ cu portretulu autorulu. Pretiulu 2 fl. in v. a.

2. „*Buchetu*“, cadritu romanescu pentru forte-pianu de dn'a *Maria Nicóru* nascuta de *Sicov.* Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „*Calindariulu Babeloru*“, calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data si pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu „*Gur'a Satulu*“, semestru lu anulu 1870 brosiuratu. Pret.: fl. 3 v. a.

5. O coleptiune completa d'in diurnalulu umoristicu ilustratu „*Gur'a Satulu*“, cursulu intregu alu anulu 1871. brosiuratu. Pretiulu fl. 6. in v. a.

Dupa 10. esemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura. fia in valórea lui.

M. B. Stanescu.